

ΕΛΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΙΣΕΒΑΘΜΑΔΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Έτος 6ον Ἀριθ. 437

Διευθυντής: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Ἀθήναι. — Πέμπτη 2 Μαΐου 1913

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ ΟΝΟΡ ΦΑΝΑ

Νά! ξεμερώνει γλαστή η Πρωτομαγιά ντυμένη μ' όλη την καλλονή, βουτηγμένη στον άνθοςπαρο στολισμό της.

Κι όλα τα λουλούδια του κήπου μου ετοιμάζονται να πάν' να χαιρετίσουν την Ροδωνιά, τη βασίλισσα των λουλουδιών.

Τα λουλούδια μου, βλέπετε, είνε πολύ ευγενικά και καταδεχονται ν' αναγνωρίζουν την βασίλισσά των.

Επρόκειτο λοιπόν να παρουσιασθούν σ' αυτήν και έτσι βάζουν την πολυτιμότη ένδυμασία νον.

Η Ποικάρουνα ετοιμαζόταν να φορέσει το κοκινόχρσο μανδύα της, ή Δάλια εκάμαρνε μίσα στο βελουδένιο ντυσίμό της με τις μικρές βούλες, ή Γεράνια έβιαζόταν να ντυθεί στον καθρέπτη το αίματοκόκκινο πολκάκι της.

Ο Ύψιανθος περιώντας από την κατοικίαν του περιήφανο Λαλέ του έμυλησε:

- Τι τρέχει;
- Πήμε να προσφέρουμε τα σεβασμάτά μας στη βασίλισσα τη Ροδωνιά;
- Πήγαινε σάν θές, έγω δέν έχωμα.
- Δέν έχωσαι; και γιατί;
- Έγω δέν άναγνωρίζω καμιά βασίλισσά μου. Περιμένω και τους άλλους φίλους να γιορτάσωμε την κοινωνική ισοτήτα.

Έπειτα ξαφνιασμένος άπ' αυτό το άκουσμα. Τι συμβαίνει λοιπόν; Ο σοσιαλισμός έτρέπωσε άκόμη και σ' άνή μου.

Και έστάθηκα να ιδώ το άποτέλεσμα.

Γύρω στη Ροδωνιά είχαν μαζευθή τα καλύτερα λουλούδια και ή έξοχότερες καλλονές του περιβολού μου και ή βασίλισσα με χαμόγελα και γλυκόλογα υπέδεχτο όλους τους θαυμαστάς της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Ο Στέφανος Μαρτζώκης, ο γνωστός Ζακύνθιος ποιητής άπεθανε, τα έργα όμως της μεγαλειότητός του ποιητικής διανοίας και εμπνεύσεως θά παραμούν.

Αι έξιμηνες και τα περιοδικά έγραψαν επί τη θανάτω του ποιητού Μαρτζώκη όλίγας τινάς λέξεις θρηνησάσι διά την άπόλειαν αυτού. Άλλ' ούδέναν άνεγράφη κριτική, σοβαρά έννοο, διά τα έργα, τα ποιήματα, του έκλιπόντος ποιητού.

Ο Στέφανος Μαρτζώκης άγεννήθη πρό πενήνταεταίους περίπου εις την Ζάκυνθον, την νήσον των ποιητών. Φύσει άνησυχός έπρωκίσθη ένωρίς με τινα ύπερτέραν άντιλήψιν του κόσμου.

Αι οικογενειακά παραδόσεις τη υπέδειξαν το στάδιον των γραμμάτων. Η άνάγνωσις δέ από νεαρώτατης ήλικίας των μεγάλων της Ιταλίας ποιητών και ίδιος του άέντου, τον έπέριον και του παρέσχον πολύτιμα ποιητικά έφάρδια διά την σταδιοδρομίαν του.

Διαμένον έν Ζακύνθη έγραψε τα πρώτα αυτού ποιήματα, τα όποια διέκρινεν ή γαλήνη της εμπνεύσεως και ή δύναμις της ιδέας.

Άλλ' από της εις Αθήνας έγκαταστάσεώς του ο Μαρτζώκης παράγγαεν ύπερτέρα έργα, φέροντα βάθειωσ την σφραγίδα της δημιουργίας, της πρωτοτύπου διαμορφώσεως άδρών την τε εύρύμην και τα άρχαιοκρητάς κάλλος στίχων.

Ο Μαρτζώκης έκλυθονόσθη πολύ εις το άγνωστο πέλαγος της ζωής. Έδρασε πλήρη την πικρίαν της καταδρομής της τύχης, άλλ' ως Άντατος πίπτων άνυψόδοι, λαμπράνεν νέας δυνάμεις. Άν το σαρκίον του ύπέστη δοκιμασίας, το πνεύμα του, έλευθέρων ταπεινών δεσμών, μεταωρίζετο πάντοτε ύπεράνω της σαρκίως της σημερινής κοινωνίας προς άνυψουρον των ιδανικών. Το ιδανικόν δέ τουτο ίσως να μη έγνωρίσε άκριθός ούδδ αυτός ο ίδιος, όποιον είνε. Άπλωός τό έφαντάσθη, και τό έφαντάσθη μεγαλοπρεπές, αιώμων, ιδανικόν προδόν, ιδανικόν της άληθείας.

Διά τόν Μαρτζώκη ή ποιησις δέν ήτο άπερστατον πλήρες άφρημένων ιδεών. Άλλ' άπεναντίας συνεβάλλε μετá της άληθείας.

Σε μίαν άλλη άκρη του περιβολού κοντά σέ μίαν Άκακίαν ήσαν μαζεμένα καμμά εικοσαριά λουλούδια.

Τα πρόσωπά τους ήσαν σκυθρωπά, τα ρουχά τους άνοι-κάτω, και τα μάτια τους κίτρινα-σμένα από θυμό.

Με τσούφλια άκων καρύδια και κίσιανα γεμάτα δροσιά έκαμαν προσόψεις ύπέρ της κοινωνικής ισοτήτος και έπειτα ο Λαλέ, που έκοκορευότου για προσιτάμενος, έδωσε τόν λόγον εις τό Γαρύφαλο.

- Κέρριοι! είνε τό Γαρύφαλο, σάς έπροσκαλέσαμε έδώ για να εφαρμόσωμε μίαν νέαν άρχήν που όλος ο κόσμος παραδέχθη για σωστήν. Δέν πρέπει πλέον να παραδεχόμεθα κανένα για βασίλη μόν.

- Καθένας πρέπει να παρακάθηται έλεύθερα σ' ό τ' όνειρό του και κοινά τραπεζί.

- Κάτω λοιπόν, κίριοι, τα πρόνόμια και οι τίτλοι! (Γενικά χειροκροτήματα ή μάλλον φυλοκροτήματα).

- Θάνατος στους πλουσίους! Θάνατος στους τυράννους!

Κατόπιν έμυλησε το έξοχώτατον ζουμπουλάκι:

- Για να εφαρμόσωμε την κοινωνική ισοτήτα, που όλος ο κόσμος παραδέχθη, προτείνω όπωσ κάθε άνδρος έχη όμοίαν δόσιον νερού και λιτάσματος και όμοιον κομμάτι γής.

Την πρότασιν παραδέχθη παμψηφεί όλον το σώμα.

Έγέλασα έγω και έοκέφθην με ποίον τρόπον να ίκανοποιήσω αυτό το ψήφισμα των άνταρτών.

Πέρνω είκοσι γλάστρες πλίνας, όλες όμοιες και φυτεύω μέσα σ' αυτές ένα ένα σοσιαλιστήν χωριστά, έπειτα έπίτοια καθένα μ' ένα ποτήρι νερό και τους άφησα σέ μίαν άκρη.

Έν τώ μεταξύ γύρω στην βασίλισσα, έπειτα από τό τραπεζί, έρχίζθησαν από χορό. Ένώ μιά όρχήστρα από τζιντζίκους έπαιε μουσική και γλυκάδες πυρολαμπίδες έκαμον χροή ένεικλών φανών, τό φεγγάρι, γλυκόφωτη λαμπάδα έφώταε τα κομμά και χρυσά ζεϊγη του έγύρωσαν βάλα και μαζούκοτες.

Ο Κάκτος έχόρευε με τη Γαρδένια, το Ηλιοτρόπιον έκαμνε ένα γύρο στις καθόριες με την Α. Μ. την βασίλισσαν, ο δεύδς Μενέξες έβόλταριζε εις τόν κ. Γρ. Ξενοπούλον.

Στά χαράγματα έχωριόθησαν οι τιμές και κοβαλλέριοι και σ'ό δρόμο που έγύρωζαν έσταμάτησαν για να κιντάζουεν ένα παρθένο όθαιμα.....

Μέσα στίς είκοσι γλάστρες έφαινότου τα καταστροφικά άποτέλεματά του σοσιαλισμού. Τα πλέον χαριτωμένα λουλούδια ένδύοντο για νερό και τα φύλλα μαρμαίνα, θλιβερά όθαιμα του σοσιαλισμού των.

Τα δυνατώτερα λουλούδια κλεισμένα μέσα σέ μικρό χώρο, πνιγμένα, στενοχωρήματα ήτοδύνα τα του κάκου νερό και χρώμα έπέθαναν με άργό θάνατο.

Το Ζουμπουλάκι και το Γαρύφαλο, οι ήρωες της χδής, με τόν άργό θάνατό τους, έρχονταν φλογερός ματιές μίσους.

Τά τραγιά, έφώναζε ή Καμέλια λυπημένη από τό θλιβερό όθαιμα.

- Είναι μούτρα που δέν άξίζουεν λίτρη παρητήρησε, τό περιήφανο Ηλιοτρόπιον.

- Άς χαρώμεθα την ζωήν, έσυμπέσανεν ή Γεράνια, δίδοντας όμως ένα φιλέ στα πέταλα του άγαπημένου μενεξέ.

Και σ' αυτή τη στιγμή της διαχόσεως ένόμια καλό να κλεισώ το παρθένο μου.

Μετάρρ. Κ. ΚΑΙΡΟΥΓΛΑΣ

ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΑΣ ΘΕΑΤΡΑ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΡΓΑ

Ο κ. Σρ. Ξενοπούλος ως ωοιτής. - Το αεντάρακτον δράμα και η όσπερέτα. - Οι «Φοιτητάι». - Η συνεδρία των συγγραφέων ωσ έματαιώδη. - Άκρα μυστικότης. - Νέαι κωμωδία και σαλατάι. - Πότε δά έφρανισοδούν;

Ετοιμαζόμενα τώρα την ερευνά μας διά έτοιμαζόμενα πρωτότυπα θεατρικά έργα την έρετην θερμίνον περίοδον. Καί έτοιμα εις τόν κ. Γρ. Ξενοπούλον. Η εις αυτού συνέυειξίς μας έφωεν εις τας σφραγίδια ένδιαφέροντα, άλλα και άρκετά ήρωικά.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

Από τήν έτοιμάζετε, κ. Ξενοπούλε; - Πρώτα-πρώτα τόν «Διγενή Άκρίταν», ή όδον όδον εις πράξει πέπτε. Είς τό έργον τή άθάνατον ένθιμον σύμβολον, σύμφωνα μετ' έλληνας μας παραδόσεις. Ο μυθικός Έλληνας ήρωσ πέρνει ζωήν εις ήρωισμόν αυτό. Το έργον μου δέ αυτό τό έργον εις στίχους...

ΠΕΡΙ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΟΥ

- Το δέ λιμπρέτο; Γιατί δέν μάς λέτε και περί αυτού; - Το λιμπρέτο είνε πράγμα άπλοόν. Μία άφάσα Αθηναϊκή εις τό θέμα που σάς είνε. - Μά και αυτό άπαιτεί κάποιαν τέχνην, κ. Ξενοπούλε... - Όχι και σπουδαίαν... - Έν τούτοις χρειάζεται νάνε κάτι τι έλαφρόν, άφαιτον, έξυπνο... - Βέβαια. Έξυπνον όμως χωρίς να έχη έπίπτεδες έξπινάδας. Κυρίως άποφεύγω τό καλαμπούρι... - Και τό άπεφύγατε; - Είς όλο αυτό τό λιμπρέτο δέν ύπάρχει ούτε ένα καλαμπούρι. Άλλά και εις καμμίαν από τας προηγουένας κωμωδίας δέν ύπάρχει ούτε ήχος καλαμπούριου. Και όμως ήρεσασ, έχειροκροτήθησαν και έξακολοδούν να παιζονται....

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

- Άκόμη έτοιμάζω για να δοθ ή έφέτος, άλλα άργότερα, και ένα άλλο θεατρικόν έργον. Τούτ «Φοιτητάι». Αυτό τό έργον εις προηγουέθη και άλλους. Άλλά άκόμη δέν τό έτοιμασα τελείως. Είνε δραματάκι, δηλαδή μάλλον κομηντί. Άνάγεται δέ εις την ζωήν φοιτητικην ζωήν, κάπως καλοιστορίας εποχής... - Άηλιθ ή εις την εποχήν των φοιτητών του 1860; Η άργότερος; ήρωήσαμεν. - Όχι. Όχι. Μάλλον πρό δέκα έτών έκτυλίωσται. Κατά την εποχήν των Έταρχικών, άς ποίητε. Έχει δέ πολλά χαρακτηριστικά πράγματα και έπεισοδία.

ΕΦΕΤΟΣ ΜΙΚΡΗ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Αυτά μάς ειπε διά τα ετοιμαζόμενα έργα του ο κ. Ξενοπούλος. Κατόπιν τόν ήρωήσαμεν: - Και διά τους άλλους συγγραφείς γνωρίζετε; - Ποίαν γνώμην έχω γι' αυτούς; Εύχαρίστωσ να σάς πώ... - Παρντόν, κ. Ξενοπούλε! Όχι. Άπλωός παρακαλοδύην άν έρετε τίποτε περί των έργων που ετοιμάζουεν έφέτος. - Όχι. Δυστυχώς δέν ξέρω... - Έτσι ο κ. Ξενοπούλος δέν γνωρίζει τί γράφουεν οι άλλοι θεατρικοί συγγραφείς. Το αυτό δέ συμβαίνει και με έκαστον άπ' αυτούς. Δέν ξέρει κανείς τί γράφει ο πλάσιον του. Ηρωήσαμεν λοιπόν πώς συμβαίνει αυτό έφέτος. - Και μάς έδόθη ή άπάντησις: - Πάντοτε κατά την εποχήν αυτήν, ή και ένωρίτερα, κατά την άρχήν της καλοκαιρινής θεατρικής περιόδου ένινοτο μία συγκέντρωσις εις την Έταιρεία των θεατρικών συγγραφέων όλων των μελών και κάθε ένας άνεκοίνωνε τί έργα ετοιμάζει. Άλλά έφέτος δέν έγινε αυτό. - Διατί;

ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

Καί τώ διαβαίν' άσπρίζοντας ο χρόνος τα μάλλοσ και και άθελα σάς χόωσσε ο θεός άπ' τα παιδιά σας! Ο μάνης... Νά!... τό μαρτυρεί σ' ή Έλλάς γυναικάς... Ο άλλος Μάνης πέρασε, και πάει γοργά και πάει. Έγινε κροδάπτης της μαυής της σκλάβας. Και τώσ ο νέος πρόβατος... νάτος μάς χαρταίει... Αλαλητής περιήφανος της Θεας Λεντεργιάς... Καί τώσ μάς είνε ταιότων τάρα, κ. Ξενοπούλε και περί της όπερέτας σας... Βέβαια. Η όπερέτα αυτή, που έχω γράψει εις την Έταιρεία των θεατρικών συγγραφέων όλων των μελών και κάθε ένας άνεκοίνωνε τί έργα ετοιμάζει. Άλλά έφέτος δέν έγινε αυτό. - Διατί;

Διότι έφέτος λόγω του πολέμου, είνε μικρά ή παραγωγή. Όλίγισα νέα έργα πρωτότυπα θά παιζοδούν. Άλλοι συγγραφείς ήσαν έπίστοροτοι και άλλοι άνεστατόθησαν από τόν πόλεμον... ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ! Μεταξύ των μη σαφωθέντων από την έπίστορευσιν είνε και ο κ. Π. Ροδοκανάκης. Τόν συναντήσαμεν, έπειδή έμάθαμεν ότι ετοιμάζει κάτι-ή μάλλον μερικά έργα του... διά τό έρετηνόν καλοκαίρι. Άλλ' ο κ. Ροδοκανάκης έτήρησε σιγήν και μυστικότητα: - Άχ!... Αυτό είνε μυστικοόο... μάς ειπε. - Όστε; Έτοιμάζετε τίποτε ή όχι; - Αυτό τό ξέρει ή κ. Κυβέλη... Κατά ταύτα ο κ. Ροδοκανάκης έχει παραδώσει και έφέτος εις τό θέατρον Κυβέλης μερικά δραματάκια του και κωμωδίας...

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΠΟΛΕΜ ΚΑΙ ΚΩΜΩΔΙΑΙ

Εκτός των κωμωδιών του κ. Σ. Σουαδινού, ετοιμάζονται διά τό έρετηνόν καλοκαίρι και άλλαι κωμωδία πολεμικής ύποθέσεως. Έτσι ήρωήσαμεν να μάθωμεν τί γράφει διά τό καλοκαίρι ο κ. Πολ. Δημητράκοπουλος. Και έληθοφωρήθημεν ότι εκτός της συνεργασίας του εις τα «Πολεμικά Παναθηναία του 1913», γράφει μόνος του μίαν πολεμικήν κωμωδίαν. Όμοίως και ο κ. Χ. Άννινος, εκτός της συνεργασίας του εις τα «Παναθηναία» ετοιμάζει μίαν νέαν του κωμωδίαν πολεμικής ύποθέσεως. Έν τούτοις κάποιος έν τών λογίων μας έξέφρασεν άνυψόδοις περί της ήλικίας της νεωρός προηγουέθησ κωμωδίας. - Νέα κωμωδία του κ. Άννινού; Δέν πιστεύω. - Άηλιθ ή πιστεύετε; Ένωσέσται. - Όχι. Και αυτό. Άλλά μάλλον πιστεύω ότι πρόκειται περί μίας κωμωδίας, την όποιαν επί μίαν όλόκληρον δεκαετίαν άναγγέλλει τακτικά κάθε χρόνο ότι ετοιμάζει ο κ. Χ. Άννινος. - Όστε πιστεύετε να είνε αυτή ή κωμωδία μεταφωρική εις πολεμικήν; - Μά... Κατά πάσαν πιθανότητα...

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΑΣ

Ηρωήσαμεν και περί του κ. Μελά, άν και είνε έπίστορος και συγχρόως και δημοσιογράφος και γράφει και πολιτικός έντιμότης. Διά τουτο είνε λίαν άπίθανον να δοθ ή έφέτος έργον του. Έν τούτοις ύπάρχει κάποια ιδέα, ότι θά δοθ ή έφέτος ή περιώνυμος «Δούλα» του κ. Μελά, ή όποια προαναγγέλλεται από του 1908, ήτοι διαρκώς επί μίαν πενταετίαν... Σχετικώς δέ με αυτήν την μη έφρανισομένην πολυούλητον «Δούλαν» ήκούσθη και τό έξής: - Όπως να έφρανισθ ή το ίδιο βιαδύ με την κωμωδίαν του κ. Χ. Άννινού. Φ. Γ.

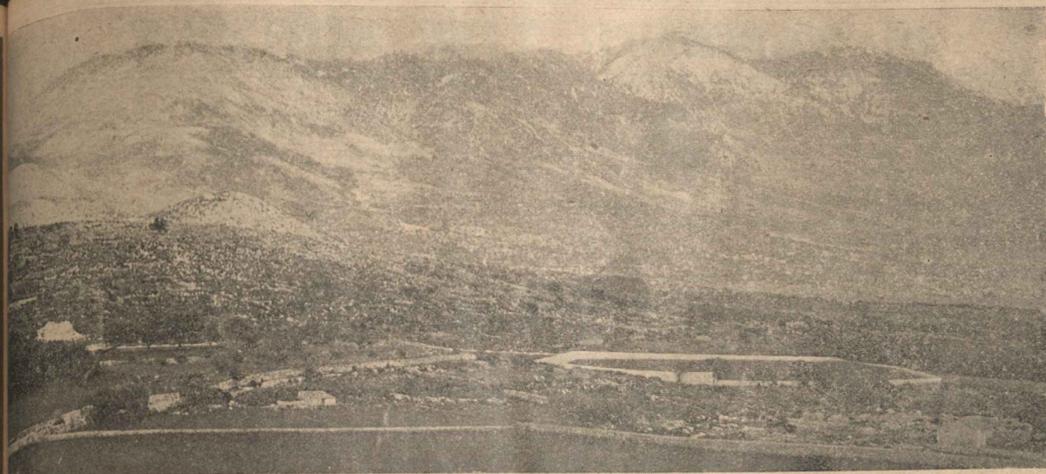
ΣΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άλλαι συνομιλία μας με συγγραφείς. - Οι Γιαννιότισσες. - Τα έργα της... άγοράς. - Η χαρά του σπιτιού. - Αι προσόπα θείαι των νέων. - Τα εύχρονάκια του κ. Κοστανάκη κ.λπ.

ΗΠΕΙΡΟΣ. Το στρατηγείον της Β' Μεραρχίας. Η πρὸς τὰ δεξιὰ σκηνή τοῦ στρατηγοῦ κ. Καλλάρη

Ἐπαξιωματικοὶ τοῦ ὄρου λόχου ἑξ ὀκτωβρίου

Ὁ Αἶνος, τὸ νέον ἕρος μέχρι τοῦ ἐποίου θὰ φθάσῃ τὰ νέα σύνορα Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας

K. KOUMAN

Ἐλληνας πυροβοληταὶ μετὰ δύο τηλεβόλων ἐν Πολυγύρῳ Χαλκιδικῆς

Τάκης Ἀλεξόπουλος, ἐκ Πατρῶν, τραυματισθεὶς ἐν Σέρβοις

Κορογιάννης, τραυματισθεὶς ἐν Πισοτά

K. KOUMAN

Τὸ Μπιζάνι μετὰ τὴν παράσῃ

K. KOUMAN

Ἐλληνας ἀξιωματικοὶ εἰς Ἰωάννινα

Μάριος Νομικός, ἐκ Κων/πόλεως, τραυματισθεὶς ἐν Μπιζανίῳ

Δρ. Α. Κορογιάννης, ἐκ Μελιτῆς, τραυματισθεὶς ἐν Μπιζανίῳ

Καὶ Ἀναγνωστάκης, Κρήτης, τραυματισθεὶς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ

K. KOUMAN

ΣΙΚΑΓΟΝ. — Ὁ ἱερός λόχος γυμναζόμενος τὴν 20ὴν Μαρτίου 1910

ΕΛΑΤΕ, ΣΩΘΗΤΕ ΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Λόγος κηρυχθείς την Μ. Παρασκευήν εν τῷ Ναῶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ

Δουκᾶ (Πατριῶν) ὑπὸ τοῦ Ἱερολογ. κ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ Κ. ΠΟΛΑΚΗ

Τίς δύναται νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ἐνώπιον τῶν μεγάλων γεγονότων, τὰ ὅποια ἐδημιούργησαν ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ἐμφάνισεν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Τίς δύναται νὰ μὴ ἀναμνηθῆ μετὰ φρίκης τὴν ἐκτίλξιν τῆς δραματικωτέρας τραγωδίας, ἣς ἐτετέλεθη ταχύτερον ἀστραπῆς, ἀλλὰ καὶ ἣς ἐσίγησαν τὴν καταγώδη πτόσιν καὶ τὸ ὀρθοκρινὸν τέλος τοῦ ἀρχοντος τοῦ κόσμου τούτου;

Ὅδεις ἀγὼν ὑπέβη παρατολιμωτέρως τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ἀπέδωκε τὸ Σωτῆρ ἐναντίον τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν καθεστῶτων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ ἀποδόσῃ τὸν Θεὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀντιστρέψῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Θεόν. Κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κομιζόμενος ἑαυτὸν ἑαυτῷ, κομιζόμενος τὴν εὐαγγέλιον, τὴν ἀγάπην, τὴν συγγνώμην. Ἦλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ δόξαν, διὰ νὰ συντρίψῃ τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας, διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὰς μεγάλας κοινωνικὰς ἀρχάς, τὸν ὅποιον ἡ ἑλλειψίς ἐχε δημοιούργησεν τὰς τρομεράς ἐκείνας ἀντιθέσεις, οἵτινες ἐχον μεταβίβει τὸν τότε κόσμον εἰς παμμένιτον θέατρον τῶν ἀπανθρωποτέρων ἐγκλημάτων.

Δὲν ἠδύνάτο πλέον ἡ ἀνθρωπότης ν' ἀνταγῆ ἐναντίον τοῦ δραμητικοῦ ρεζιματος τῆς καίας, ὅπερ παρέσθον τὸ πᾶν, ἀφίον ὀπισθὲν τὸν σοφῶς ἠθικῶν ἐρετίων.

Δὲν ἠδύνάτο πλέον νὰ ἀντίσθῃ, βλέπουσα τὰς κραιπτάς τῶν διανοιῶν νὰ καταβάλλωνται καὶ τὰ περὶ ἐλευθερίας καὶ ἀρετῆς θελκτικὰ αὐτῆς ὄνειρα νὰ διαλύωνται.

Κεκμηκία ἐκ τῶν ταιλατωρῶν ἀνέμενε τὴν ἀνατολὴν νέου φωτός.

Καὶ ἰδοὺ! Ἐν μέσῳ τῆς ἠθικῆς τοῦ κόσμου ἀβλήσθη καὶ ἐν μέσῳ τῶν δεσποζόντων τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ Γραμματέων καὶ Φορσιαίων ἐμφανίζεται ὁ Σωτῆρ καὶ ἀναλαμβάνει νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐκεῖνο, ὅπερ εἰς μάτην ἠγωνίζοντο νὰ κατορθώσωσιν αἱ θεοφροῦντες ὡς μέγιστα διανοίαι. Ἐμφανίζεται ὁ ἄγγελος τῆς Μεγάλης Βουλῆς, ἀγὼν εἰς τὸν ὅμιλον τοῦ τῷ βαρῷ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παθῶν αὐτῆς, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ὁποίων ὑφίσταται τὰ δευτέρω τῶν παθημάτων. Ὅδεις τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνάται. (Ἡσαίου ν' 4).

Ἀναπέδοντα τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος καὶ καλεῖ τὸν πάντα ἀρχοντα καὶ ἀρχομένους, ἐλευθέρους καὶ δούλους, πλουσίους καὶ πένητας καλεῖ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἱερὰν Σημαίαν Του πρὸς ἴδρουν νέας πνευματικῆς βασιλείας.

Δὲν ἠγείται στρατιῶν. Δὲν κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς Του σπάθη διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀρχάς τῆς οὐρανόθεν θρησκείας Του.

Ἄντι στρατιῶν παραλαμβάνει δώδεκα ἀσκήτους ἄνδρας καὶ ἀντι τῆς σπάθης μεταχειρίζεται τὴν ἀγάπην, τὴν ἀγάπην μεταχειρίζεται,

ΓΕΛΟΙΑΙ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὰ περιεργὰ τῆς Μόδας

Ἰδοὺ πόδεν προήλθεν ἡ μόδα νὰ κρημώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸν αἰ κυρία περιδέραια μὲ ἐξ ἢ ἐπὶ τὰς οὐράς μαγαριῶν. Ἡ βασιλοῖσα τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρα, πριγκίπισσα τότε τῆς Οὐαλλίας οὐα, εἶχε μίαν μικρὰν ἀμυγρὴν εἰς τὸν λαμῶν δία νὰ καλύψῃ δ' αὐτὴν εἰς μίαν ἐορτήν, ἠγαγάσθη νὰ κρημώσῃ τὸ περιδέραιον ἐκεῖνο. Ἐκτοτε ὄλοι αἱ Ἀγγλίδες τὴν ἐμιμήθησαν.

Κάποτε τυχαίως ἐκράτει αὐτὴ λεπτὸν ρα-

ἐπὶ τῆς ὁποίας οἰκοδομῆ τὸ μέγα οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Καὶ τότε δὴ τότε! Ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου συνήφθη ἡ φοβερώτερα πάλη.

Ἀρχιερεῖς, Γραμματεῖς, Προσβύτεροι, αἱ ἀρχόντες τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ ὄρθοντα ἀπειλητικῶς ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ καὶ οὐδένος μέσου φειδόνται πρὸς ἐξολόθρευσιν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ Σωτῆρ ἰσάται ὡς βράχος ἀκλίνης καὶ ἀσάλευτος.

Δὲν ἐμίσει τοὺς φοβερούς καὶ ἰσχυροὺς πολεμίους Του, ἀλλ' ὄφικεν αὐτοὺς, προσπαθῶν ἐκάστοτε διὰ τὸν θαυματὸν Του, διὰ τῆς διδασκαλίας Του, διὰ τοῦ Ἁγίου βίου Του νὰ δεῖξῃ τὴν θεῖαν ἀποστολήν Του, νὰ δεῖξῃ ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας, ὁ λυτρωτῆς τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἐκπληροῦνται ὄλοι αἱ προφητεῖαι τῶν Προφητῶν.

Ἄλλ' οἱ ἀρχόντες τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσι τὴν μεγίστην σημασίαν τῶν πνευματικῶν ἔργων τοῦ Ἰησοῦ, βλέποντες δὲ καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν νὰ καταρῆ, ἐκήρυξαν φοβερὸν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ πόλεμον.

Καὶ οἱ ἀρχόντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. (Ψαλμ. β' 2).

Ταπεινὸς καὶ ἄσημος, ἀντιμετώπισεν ἐπιφανεστάτους.

Ἀσθενέστατος ἀντετάχθη κατὰ ἰσχυροτάτων. Καὶ πολεμῆ τὸ μῖσος διὰ τῆς ἀγάπης καὶ πολεμῆ τὸν ἐγωισμόν διὰ τῆς αὐτοθυσίας. Καὶ εἰς τὴν ἀδικίαν ἀντιτάσσει τὴν ἐλευθεροσύνην.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. (Ματθ. ε' 7).

Ἀνατρέπων ἐκ θεμελίων ἅπαν τὸ θρησκευτικόν, τὸ ἠθικόν, τὸ κοινωνικόν καὶ τὸ πολιτικόν οἰκοδόμημα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἐπὶ τῶν ἐρετίων αὐτοῦ ἐγείρει ἕτερον, βίον ἔχον τὴν θεοπειθῆ διδασκαλίαν τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἰσότητος. Τὴν διδασκαλίαν, ἣς ἐμφορὰ πνεύμα ζῶης καὶ ἠθικοῦ σφρίγγος εἰς ψυχὰς νεκράς, αἰνίτες ἐκνευρομέναι ἢ θηριώδεις ἐκλυιόντο κτηνοδῶς εἰς τὰ θανατηφόρα τέλματα τῆς κακοθεστεράς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀγριωτέρας ἐμπαθείας.

Καὶ ποία ἠθικὴ διδασκαλία διετυπώθη ὑψηλότερον καὶ τελειότερον τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος;

Ποία ἠθικὴ διδασκαλία τῶν φιλοσόφων τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ τοὺς ἀγλαούς κραιπτούς, τοὺς ὁποίους παρήγαγεν ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ναί! Καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων ἐξηγήθηκαν σπουδαίας ἠθικῆς ἀληθείας ὄμιλησαν περὶ πολλῶν ἀρετῶν, ἀναφερομένων ὑπὸ τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἐξήθησαν εἰς τὰ ἀθέρια ἔργα τῆς ὑγιούς φιλοσοφίας, ἀλλ' ὅμως, καθὼς εἶπε

βδίων, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδειξε τὸν υἱὸν τῆς τῶν νεαρῶν δοῦκα τῆς Ἰσοκῆς μολαῖ αἰ κυρία τῆς Ἀθῆς τὴν εἶδον, ἀμέσως ἐπεσπυον νὰ προημεθεύσωσιν ὄλοι μικρὰ ραβδία!

Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' περὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, προσβλήθεις ὑπὸ σκοτοδίνης, ἐλαβε ῥαβδὸν διὰ νὰ μὴ καταπέσῃ. Ὅλοι αἱ αὐλοκοὶ τὸν ἐμιμήθησαν.

Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας εἶχε φθάσει εἰς σημεῖον πολυσαρκίας δυσάρεστον καὶ ἠγαγάσθη νὰ μὴ κομψοῦν τὸ τελευταῖον κομψίον τοῦ ἑσκαρδίου του. Μετὰ 48 ὥρας ἡ τελευταία κομψοδότη τοῦ ἑσκαρδίου πάντων τῶν

περὶ αὐτῶν καὶ εἰς τὸν ἐχθρὸν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιδράσωσι μήτε εἰς τὴν ἡθὴ αὐτῆς συνοικίας τῶν.

Αὐτὸ, ὅπερ ματαίως ἐπὶ δολοκλήρους αἰῶνας ἠγωνίζοντο νὰ κατορθώσωσιν οἱ πολλοὶ φιλόσοφοι, κατόρθωσεν ὁ ἄσημος τῆς Ἰουδαίας διδάσκαλος, ὁ Σωτῆρ τῆς ἀνθρωπότητος, ὅστις ἐγείρει τὸ οἰκοδόμημα τῆς νέας θρησκείας Του οὐχὶ ἐπὶ φιλοσοφικῶν ἀριστολογιῶν, ἀλλ' ἐπὶ διδασκαλίας ὄντως θεοπειθῆ, ὄντως θείας, ἐπὶ διδασκαλίας ἣς διαφαίνεται τὰ ἐπιφανέστερα τῆς ἀνθρωπότητος πνεύματα, καθαρὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἐπ' ἀρετῇ διατρέποντων, ἐκπολιτίζει τὰ δύο τῆς γῆς ἡμισφαίρια καὶ ἐγκαθιδρύει τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως.

Ἐὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ, πνευμᾶ ἐστὶ καὶ ζωὴ ἐστὶ. (Ἰωάννου).

Δὲν συζητεῖ, καθὼς οἱ σοφοὶ, ἀλλὰ διὰ λόγον ἐνώπιον τῶν ἀπεριττων ἀναπτύσσει τὰς ἀρχάς τῆς νέας θρησκείας Του καὶ δι' ὅρατον εἰκόνα καὶ πορροβλὸν εἰσάγει ἡμᾶς εἰς νέους κόσμους θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

Μὰς παραγγέλλει νὰ ἀγαθῶμεν ἄλλ' ἢ ἀγάπην μᾶς ποτεῖ νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μᾶς καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν μισούντων ἡμᾶς καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν καταδιωκόντων ἡμᾶς.

Ἡ ἐλεημοσύνη μᾶς δὲν πρέπει νὰ γίνηται ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων χάριν ἐπιδείξεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνηται ἐν τῷ κρυπτῷ, ἄνευ θορύβου, διότι τότε καὶ μόνον ἔχει ἀξίαν.

Δὲν θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἢ γὰρ ὁ Σωτῆρ, ἐκεῖνος, οἵτινες ἀπλῶς μὲ ὀνομάζουσι Κύριον ἢ Βασιλεῖα τῶν Οὐρανῶν ἀνήκει εἰς τοὺς ἐξουσίας τῆς ἀρετῆς, εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἐπαύσαν ἐκτελοῦντες τὸ θέλημα τοῦ ἐν Οὐρανῶν Πατρὸς.

Ὅτι ὁποῖον ἔπος, ὁποῖον μεγαλίωσι!

Αἱ πόλεις τῆς Οὐρανόθεν Βασιλείας, αἱ μὲχρι τὸ χρόνον ἐκεῖνον κελκιδόμεναι, αἰφνὴ ἀνοίγονται εἰς τοὺς δεδιωγμένους ἐνεκεν δικαιοσύνης, ἀναμένει ἡ Πατριχὴ τοῦ Οὐρανοῦ Πατὴρ ἀγάλη. Ὁ θάνατος δὲν εἶνε πλέον τὸ ἀπαισιον φάσμα τῆς ἀπειλίας καὶ τῆς ἐκμηδένσεως. Ὁ Σωτῆρ βροντοφωνεῖ: Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται. Δεικνύει τὸν οὐρανὸν καὶ δὲν συζητεῖ περὶ πίστεως εἰς τὴν ἀθανάσιαν καὶ εἰς τὴν μελλόντων ζωὴν τῆς ἀνατοδόσεως, ἀλλὰ διαβεβαίωσιν αὐτὴν.

Ὁ θάνατος δὲν εἶνε πλέον νῆξ, ἀλλὰ φῶς. Δὲν εἶνε ἐκμηδένιστος, ἀλλ' αἰωνιότης. Δὲν εἶνε τέλος, ἀλλ' ἀρχὴ ἄλλης ζωῆς, ζωῆς εὐδαμονίας καὶ μακαριότητος. Ὁ θάνατος τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τῷ Σταυρῷ, ἐθανάτωσεν τὸν θάνατον καὶ σῆμας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος ψάλλει μετὰ τοῦ Παύλου: Ὁ θάνατος ὁ θάνατος εἰς νίκος τοῦ σου θανάτου τὸ κέντρον; ποῦ σου ἔδει τὸ νίκος; (Α' Κορ' ε' 54).

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μεταφράσιν τοῦ κ. Ν. Κοινοπολιτικῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινοπολιτικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μεταφράσιν τοῦ κ. Ν. Κοινοπολιτικῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινοπολιτικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μεταφράσιν τοῦ κ. Ν. Κοινοπολιτικῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινοπολιτικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μεταφράσιν τοῦ κ. Ν. Κοινοπολιτικῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινοπολιτικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μεταφράσιν τοῦ κ. Ν. Κοινοπολιτικῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινοπολιτικὴν Βιβλιοθήκην Φεξῆ.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

Ἄποστολος: ἐπίσημη καὶ γνησίως. Ὁ ὁποῖος τῶν ἔργων τοῦτου Ὁ. Encausse Παρις, γνωστότατος ἐν Παρισίοις, ἰατρός καὶ εἰς τὴν περιφανέστερον μιστὸν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐξώθει τὴν τολμήν τῆς σκέψεως μέχρι τῶν ἀποστόλων ὄντων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἐπὶ τοῦ Σὺμπαντος, καὶ θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς, τὴν ὅποιαν παρακαλοῦσθε ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μέχρι τῆς δευτέρας οὐδὲν τῶν διαδοχικῶν μετεωρολογικῶν τελεσεως τῶν. Τὸ βιβλίον ἐκαμε καταπλήξην ἐν Γαλλίᾳ, τοιαύτην δὲ ἀναμείβωλος θὰ προσηγορεύηται καὶ παρ' ἡμῶν τῶν εἰς τὸν γενικὸν ἀποκρυφισμὸν κῶμον καὶ ἐπισημοσύνην, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κοινωνιολογικοὺς διακρίτους.

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὸν τίτλον «Ἐφέτος θὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Μακεδονία» ἐδημοσίωσεν ὁ ὑπὸ τὰ στοιχ. Ν. Π. τὸ δεύτερον εἰς τὴν «Ἑλλάδα» καὶ εἰς τὸ ἐπ' ἀριθ. 376 τῆς 30ῆς περὶ 18. Σεπτεμβρίου, ἀριθμίδιον, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρονται προφητεῖαι τινές, σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἐν τῇ γῶρῃ ταύτῃ ἀνεκτίμητον τοῦ νομίματος, ἐπαθε τὰς φρένας καὶ ἦδη περιετρέχε τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλονίκης ἐν ἐλευθέρῃ καταστάσει.

Σὺν τοῖς ἄλλοις δὲ ἐπὶ τῇ ἐδρασίᾳ ταύτῃ, συμπρωτικῶς ἐπίσης τυγχάνει καὶ τὸ ὅτι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐνάσεως τῶν ἐξοπαρξίων καὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς

ἠγοράσθη παρὰ τινος Ἑλλήνου Ἰωάννου, ἀγνωστοῦ ἐπωνύμου, ὑποδηματοποιοῦ τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης καταγομένου (Μπαῖο μαχαλάς), ἡλικίας 28—30 ἐτῶν. Οὗτος ὄμως τὸ ἐπὶ τῆς καὶ πάλιν, ὁπότε μαθῶν τὸ ἀνεκτίμητον τοῦ νομίματος, ἐπαθε τὰς φρένας καὶ ἦδη περιετρέχε τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλονίκης ἐν ἐλευθέρῃ καταστάσει.

Σὺν τοῖς ἄλλοις δὲ ἐπὶ τῇ ἐδρασίᾳ ταύτῃ, συμπρωτικῶς ἐπίσης τυγχάνει καὶ τὸ ὅτι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐνάσεως τῶν ἐξοπαρξίων καὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς

τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος ὑπῆρξεν ἡ ἱστορικὴ πλὴν ἡμέρα τῆς 2ης Ὀκτωβρίου, καδ' ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΥΖΩΝΟΣ

Πλήρης αφήγηση Ιρανατίου εις την εὐζωνικήν γλώσσαν

25 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Πού θά πάει, λένε.
— Στού πιρλίπουλου.
Κι μὰς στρόνον μαθές παρωθίς σι που-
πουλάτα στρώματα νά κοιμηθώμ στού γύρσμα.

— Ουρέ ζουδιουν πιρλίπουλους.
— Πλιακούρααααα!
— Ουρέ άφλουτουμένι.
Στά χαϊμένα δμου. Δέ μ' άπαντουλογάει

—Στάσ' λουμπουδύτ'.

— Τού λουμπουδύτ'.
— Θά σι πρήξου.
— Μουλάρ.
— Μουλάρ; Φιεύγα άναφα.
Ουρόμ ιναντίου κι τούν άρτάζου κι τούν

— Λουμπουδύτς λέου.
Κι ού έρμουσ δέ βράζ' τομουδιά. Παρά νί-
βιτι γλήγουρις κι βγαίνουμ δξου. Πρόκειτον

ΣΤΑ ΒΡΑΧΙΑ Τ' ΑΙ' ΝΙΚΟΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

Το όμο του 'Ηλιου προβαίνει άπ' τό
βουνά. Τ' άηδονάκι στη λευκά της εκκλησιάς
απορραλκονε το πρώιν τραγουδάκι τους,

του κρασιά. Δέν άρρουν νά γνωρισθύνε και
νά πιάσουνε φίλια κατόπιν έμάθανε πός ήτα-
νε από την ίδια πατρίδα και δέν γνωρίζτανε

τόρα πουθε ύστερα από τόσον καιρό νά διή
τήν πατρίδα του όλα τά φέρανε στην ανάμνησι
και κανείς δέν τόν πλησιάζει, κι' αυτό τόρα έ-

Την ήμέρα της Λαμπρής σημαδέφην στο
Λιμάνι ένα μεγάλη άσποφτέρουγα πουλιά,
πέρα κει κατά τό φάρο, δυό καϊκια. Κι' άλλου

‘Ο καπετάν Θανάσης ελγε μιά κόρη που την
λέγανε Μαργαρίτα που όλοι στο νησί μιλούσαν
για την εύμορφή της. Δέν ελγε μείνει πολλές

Πέρασαν κάμποσα χρόνια από τότε, που μιά
βραδυά έκει κατά τό σούουκο, που μαιρα
βαρειά άσπνερα ελγαν άπ'άωθι στον ύφρανό

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΥ

Σήμερον εισερχόμεθα εις τόν ποιητικώτατον
τόν μνημόν, τόν γλυκώτατον Μάιον, τόν μνην τών
αθίων. Η λαϊκή παρατηρητικότης έχει άπερρώσει

ΤΟ ΜΑΗ

Το χαριτωμένο Μάη
Πού άνθίζουν τά κλαδιά
‘Ανθισσε και ή ‘Αγάπη
Στήν δική μου τη καρδιά.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΥ

Τ' άηδονά κελαιδών γλυκά τοσ Μάϊ τά τραγουδία
Νέες μαζέονιν με χαρά τοσ κάμπον τά λουλούδια,
‘Αλλεσ στολίζονται με άννά, άλλεσ κάμνον στεφάνια

ΑΠ' ΤΕΣ ΣΤΑΛΛΑΓΜΑΤΙΕΣ

‘Αδνα ή μοίρα ή κακιά σκοραίζει την όρηγή της!
‘Εν έπτεσ βράχοσ πέτροσ στέκομαι άντικρό της
καταρόσ άλόγητη ν' άκούσοσ όρα σ' όρα,

ΑΝΤΙΟΡΡΑΦΙΚΟΝ «Βέλος»

‘Αντιορραφικόν «Βέλος»
‘Αποστολ.
I. Z.

ΑΝΤΙΟΡΡΑΦΙΚΟΝ «Βέλος»

‘Αντιορραφικόν «Βέλος»
‘Αποστολ.
I. Z.

Παναγ. Χ. Μεγαλιτίης, εκ Πειραιώς,
τραυματισθείς εις Παρναμπόδιον

Βασίλ. Θεοδορίδης, λοχίας,
τραυματισθείς εις Μανωλιόσσαν

—Κυτάξατε πόσα έφερε τώρα ή πρωτομαριά
 άνθη ώραία, πολύχρωμα, γεμάτα δροσερότητα.
 Πάρτετε άνθάκια, πάρτετε! Σχοοπάνε τη χαρά
 κ' έχουν για σάς στον έρωτα μεγάλη χρησιμότητα...